

SENDİKALARDA YOLSUZLUKLAR

Aydınlık Dergisi, 20 Aralık 2009

Yıldırım Koç

15 Aralık 2009 tarihli Sabah Gazetesi'nin 3. sayfasında büyük bir haberin başlığı "Yerin altında acı, üstünde vurgun" idi. Haber başlığının altında şu altbaşlık yer alıyordu: "Eski Genel Maden-İş Sendikası Başkanı, efsanevi sendikacı Şemsi Denizer'in kardeşi Ramazan Denizer, yolsuzluk suçlamasıyla hakim karşısına çıkacak."

Haberde anlatıldığına göre, Ramazan Denizer ve diğer bazı kişiler, 5 milyon 400 bin liralık (eski parayla, 5 trilyon 400 milyar liralık) bir yolsuzlukla suçlanmaktadır. Yolsuzluğun biçimi, "güveni kötüye kullanma" ve "özel belgede sahtecilik"tir.

Genel Maden-İş Sendikası, 30 Kasım 1990 tarihinde başlattığı büyük grev ve ardından 4-8 Ocak 1991 tarihlerinde gerçekleştirdiği büyük Zonguldak-Mengen yürüyüşü ile yalnızca ülkemizin değil, dünya işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin tarihine de şanlı sayfalar yazmış bir örgüttür. Genel Maden-İş'te geçmişte bazı yolsuzluk dedikoduları yapılmıştı. Ancak şimdi yargının önünde bir dava bulunmaktadır ve iddialar ciddidir.

Genel Maden-İş'in genel başkanlığına 4 Temmuz 1989 tarihinde Şemsi Denizer getirildi. Şemsi Denizer bu görevi 6 Ağustos 1999 tarihinde öldürülmesine kadar sürdürdü. 14 Ağustos 1999 tarihinde genel başkanlığa getirilen Çetin Altun, 6 Mayıs 2007 tarihine kadar bu görevde kaldı. 6 Mayıs 2007 tarihinde Şemsi Denizer'in kardeşi Ramazan Denizer genel başkanlık görevine getirildi. 29 Kasım 2008 tarihinde yapılan olağanüstü genel kurulda ise şimdiki genel başkan Ramis Muslu görevi devraldı.

Bu yolsuzluk iddiaları, Genel Maden-İş'in onurlu tarihinde bir lekedir.

Bu lekenin ibreti alem için en iyi bir biçimde temizlenmesi amacıyla, her türlü yolsuzluğun açığa çıkarılması ve suçlu bulunanların en etkili bir biçimde cezalandırılması için herkes gerekeni yapmalıdır.

Sendikalarda yolsuzluk iddiaları gündeme geldiğinde iki eğilim ortaya çıkar.

Bir eğilim, "aman bunlar duyulmasın, tartışılmasın; yoksa sendikamız yıpranır, sendikacılık hareketi zarar görür; kol kırılır yen içinde kalır," anlayışındır.

İkinci eğilim ise, "biz sömürüye ve hırsızlığa karşı çıkıyoruz; önce kendi örgütümüzde hırsızlıkla, yolsuzlukla, sahtekarlıkla, yalanla, ahlaksızlıkla en etkili bir biçimde mücadele etmeliyiz ki; başkaları için getirdiğimiz eleştiriler ciddiye alınsın," yaklaşımıdır.

Ben ikinci anlayışı savunuyorum.

Hükümetler ve sermayedar sınıf, sendikalarda çok az sayıdaki sendikacının yolsuzluklarını kullanarak sendikaları yıpratmak istemektedir. Ancak bunu önlemenin yolu hırsızları korumak değil, hırsızların üzerine herkesten daha kararlı bir biçimde gitmektir.

Sendikadaki yolsuzluklarla önce sendikacılar mücadele ederse, sendikalar temizlenir ve sendikaların itibarı yükselir.

Sendikadaki yolsuzluklar hükümet tarafından gündeme getirilir ve sendikacıların bir bölümü de bu yolsuzlukları yapanları korumaya kalkarsa, sendikaların gücü ve itibarı ciddi biçimde yıpranır.

Sendikacı, kendi içindeki hırsızla mücadele etmiyorsa, ülkedeki hırsızlarla nasıl mücadele edebilir? Mücadele ettiğini söylerse, ona kim inanır?

Sendikacı, kutsal kabul etmesi gereken işçinin alınterinin parçası olan aidatlarla birikmiş sendika parasını çalanlara hoşgörülü davranırsa, işçi mücadelesi verebilir mi?

Sendikacı, kendi içindeki hırsızları temizlemeden, haktan, hukuktan, adaletten, eşitlikten söz ederse, inandırıcılığı kalır mı?

Kol kırılır, yen içinde kalırsa, insan da çolak kalır. Kol kırılırsa yapılması gereken doktora gitmektir.

Sendikada yolsuzluk varsa yapılması gereken, bağımsız yargının bu sürece el atmasıdır.

Genel Maden-İş Sendikası'nın yapması gereken, işçinin parasını "güveni kötüye kullanma" ve "özel belgede sahtecilik" yoluyla kötüye kullanma suçlamasıyla bağımsız yargının önünde bulunanları korumak değil, yargıya yardımcı olmaktır. Bağımsız yargının yolsuzluk tespit etmesi durumunda da, işçinin parası

son kuruşuna kadar geri alınmalıdır. Gerekirse, yolsuzluk yapanın bütün malı ve mülkü, hiç acımadan sendikaya devredilmelidir.

Kul hakkı yiyen iflah olmaz. İşçinin parasını yiyen hiç iflah olmaz.

Sendikanın parasını yolsuzlukla çaldığı yargı kararıyla kesinleşene ise hiç kimse acımamalıdır. Acımaması ve yardımcı olmaması gerekenlerin başında da, soyulan sendika, itibarı yok edilen sendikacı, parası çalınan işçi gelmelidir.